

”Tusen tack för allt”

Studenter från Tyskland, Spanien, Sverige och Uganda hjälpte denna sommar till med att bygga en grundskola i Afrika.

2010-12-13

En sak lärde vi oss snabbt om människorna i Uganda; deras tacksamhet och smittande glädje. *Meebale nnyo, mwebalire ddala*. Vi hörde dessa ord ofta under de sista veckorna och upprepade dem själva lika ofta. På swahili betyder de: ”Tusen tack, tusen tack för allt!”

Dessa ord är en god sammanfattning av årets projekt. Vi var själva mycket tacksamma för att ha kunnat delta i detta företag och att samarbeta med dessa människor.

Denna gång var vi en liten optimistisk grupp människor från Köln, Essen, Hollerath, Lippstadt och Barcelona. Tyngda av 14 resväskor, som innehöll en stor mängd kläder till våra vänner i Uganda, startade vi vår resa från Düsseldorf den 10 augusti och reste via Kairo till Entebbe.

I Bugala Studiecentrum, ett studenthem Opus Deis kooperativ verk i Kampala, anslöt sig nio andra studenter till vår grupp, och därifrån begav vi oss till Ssukka, där vi redan hade uppfört en byggnad med tre klassrum året innan. Där blev vi hjärtligt mottagna av byns församling, särskilt av barnen, som sjöng för oss. Antalet barn var

slående: från förra året hade det ökat med 80 nya elever.

Tre veckors arbete och en tydlig uppgift väntade oss där: att färdigställa en skolbyggnad, färdig att användas av dessa barn och deras lärare. Under veckorna innan hade en grupp studenter från Spanien och Sverige redan utfört mycket arbete, och de fyra klassrummen i det nya huset var uppbyggda till takhöjd. Projektet leddes av Jean Mwebasa, en student från Makerere Universitet, som deltar i de kateketiska och kulturella programmen på Bugala Studiecetrum.

Dagen började kl. 7.30 med mässa. Därefter var det frukost och en kort färd till byggplatsen. De ugandiska hantverkarna väntade på oss där med två högar av sand, många säckar cement och naturligtvis våra verktyg. Klockan ett begav vi oss tillbaka till vårt logi – gården som

Jeans familj ägde – för att äta lunch. Omkring klockan 14.30, efter en kort middagsvila, gick vi tillbaka till byggplatsen. Eftermiddagarna var en aning mindre intensiva, så att någon av oss kunde leka med Harriet och David och deras vänner, och till och med hinna med en fotbollsmatch-

Efter kvällsmaten satt vi alla tillsammans och kunde få veta mycket om de olika stammarna i Uganda. På detta sätt var de tre och en halv veckorna snabbt över, och vi lämnade många nya vänner och ett land vi hade blivit förtjusta i. Till alla som gjort detta projekt möjligt:
mweebale nnyo, mwebalire ddala!